

“TXEKOR ZAZPIKIA” (*)

(Doiñua: Ai gure antziñako...)

Joxe Aierbe Iraola

Donostia

Beiak umea laister
egingo omen du,
aitonak esan du,
zer gerta ere iñor
ez bedi aldendu.
Une larri oietan
nola ez lagundu!
Aurreratua dator
ez dabil berandu,
egiten asi eta
ederra egin du!

Bazkaltzen asi eta
erdi bukatuan
giñan momentuan,
orro txiki batzuek
entzun genituan.
Ikullura joan giñan
denok segituan,
txekorra jaioa zan
naiz erdi ituan,
lan guztiak bakarrik
egin bai zituan!

Denborarekin nago
naiko kezkatuta,
denak kontatuta
zazpi illabeterik
oraindik ez du-ta.
Miatzen aritu naiz
eskua sartuta,
bizirik dago baiña
oso larrituta,
kontuz, onek laguntzak
bearko ditu-ta!

Beiak egindakoa
zala nola esan?
Ain txikia bai zan,
ao-zulotik aize
arnasa ar zezan.
Bere onera azkar
asko etorri zan,
txikia izan arren
osasuna izan,
andik ordubetera
zutikan jarri zan.

(*) *Xenpelar Saria*, 1987, hirugarren sariduna.

Emen alperrik gaude
 orrenbeste lagun,
 zer egin beagun:
 bear diran amarrak
 prestatu ditzagun.
 Argia itzalita
 aldegin dezagun,
 iñor bixtan ez dala
 etzango da ordun,
 ea guk bitartean
 bazkaldutzen degun.

Auzoan badaukagu
 txit andre laiala
 eta bereala,
 berria eman nion
 aal nuan bezela:
 – Biberoi bat derrior
 bear genduala...
 – Aur txikiren bat jaio
 al zaizute ala?
 – Ez, –esan nion– txekor
 batentzako zala.

Ez dakit sinistu zun
 nik esandakoa,
 ez da aritzekoa,
 baiña denboraz eman
 zidan baiezkua.
 – Nunbait izan bear du
 nola alakoa,
 ez da izango, noski,
 gaurko modakoa,
 Axier'ek txikitan
 ibilitakoa.

Manta batez estali
 ez dedilla oztu
 eta au ez aaztu:
 amaren esnari
 ur pittin bat naastu.
 Iru ordutik iru
 ordutara juxtu,
 biberokada ori
 bearko du ustu,
 txikia izatea
 beste gaitzik eztu.

Albaiteroa bear
 degu nunbaitetik,
 dei aldamenetik,
 baita etorri ere
 azkar nunbaitetik:
 – Esnea eman baiña,
 biberoi batetik...
 – Gure etxean ez da
 aspaldin ortatik.
 – Ez baldin badezute
 ekarri auzotik.

Sano itxurakoa
 da nere ustean
 jaten ikasteen:
 pentsua eman lasai
 azpilla betean.
 Nai duan aiña esne
 bien bitartean,
 pixua kontrolatu
 papertxo batean,
 kilo bat irabazi
 bear du astean.

Aitona txoraturik
 dago berarekin
 eta zaintzen jakin,
 ondo konpontzen dira
 biak alkarrekin.
 Ikusten duanean
 biberoiarekin
 saltoka beregana
 giro da arekin,
 ez du ezer jakin nai
 beste iñorekin!

Neurriz arkume bat
 aiña alde-alde,
 zerbait badu alde:
 jale izugarria
 eta pozik gaude.
 Aitonak mantentzen du
 baiña ez debalde,
 – Zenbat kostako ote da?
 – egiten du galde.
 Iñoiz ez da egingo
 berrogei erralde!